

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

**ΣΤ΄ Κυριακή τοῦ Λουκά (η΄ 26-39)
(21η Ὀκτωβρίου 2012)**

Ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπή, ἀγαπητοί μου χριστιανοί, εἶναι πολὺ γνωστὴ. Στὸ πρῶτο μέρος παρουσιάζει τὴ συλλογικὴ τραγωδία τῆς πόλεως τῶν Γεργεσηνῶν, ποὺ ἐκφράζεται στὸ πρόσωπο τοῦ δαιμονισμένου ἀνδρός.

Αὐτοῦ ποὺ κατέχεται ἀπὸ λεγεῶνα δαιμόνων (περίπου 5.000) καὶ περιφέρεται γυμνὸς καὶ ἐξαθλιωμένος ἀνάμεσα στὰ μνήματα.

Τὸ δεύτερος μέρος τῆς τραγωδίας εἶναι τὸ ὅτι οἱ Γεργεσηνοὶ παρανομοῦν ἀσύστολα καὶ ἀδιάντροπα ὡς πρὸς τὸ Μωσαϊκὸ νόμο. Τρέφουν χοίρους καὶ τοὺς ἐμπορεύονται, περιφρονῶντας τὶς διατάξεις τῶν θεϊκῶν ἐντολῶν.

Τὸ τρίτο μέρος εἶναι ἡ ὀλοκληρωτικὴ οἰκονομικὴ καταστροφὴ ποὺ τοὺς χτυπάει ἀλύπητα.

Τὸ κοπάδι τῶν χοίρων πνίγεται στὴ λίμνη «οἰστρηλατημένο» ἀπὸ τὰ δαιμόνια ποὺ μπαίνουν μέσα τους.

Τὸ τέταρτο μέρος ἀποτελεῖ λύση τῆς τραγωδίας, δυστυχῶς μόνο γιὰ τὸν δαιμονισμένο ἄνθρωπο. Ὁ Κύριος τὸν ἐλευθερώνει ἀπ' τὰ δαιμόνια καὶ αὐτὸς «ἱματισμένος καὶ σώφρων» κάθεται στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ.

Τὸ πέμπτο μέρος εἶναι ἡ σκληρὴ καὶ ἀμετανόητη συμπεριφορὰ τῶν Γεργεσηνῶν. Ὅλο τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ τῆς περιφερείας παρεκάλεσαν τὸν Χριστὸ νὰ φύγει ἀπὸ ἐκεῖ, γιὰ ποῖο λόγο νομίζετε; Ὅχι διότι μετενόησαν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν φόβο καὶ τὸν τρόμο τῆς δικαίας τιμωρίας τοῦ Θεοῦ ποὺ ἔπεσε στὰ κεφάλια τους.

Ἀγαπητοί μου. Μιὰ μικρὴ ἀλλὰ ψυχοφελὴς δαιμονολογία εἶναι ἡ σημερινή. Ἡ Ἁγία Γραφὴ μᾶς ὁμιλεῖ ὑπεύθυνα καὶ μᾶς προτρέπει νὰ ἐννοήσουμε πῶς τὰ πονηρὰ πνεύματα δὲν εἶναι μιὰ πλανεμένη πίστη τῶν ἀφελῶν. Εἶναι προσωπικὲς ὑπάρξεις, μὲ γνώση τοῦ ἑαυτοῦ τους, μὲ νοῦ καὶ θέληση.

Πόλεμοι σκληροὶ καὶ ἀνελέητοι, γίνονται ὄχι μόνον στὴ γῆ ἀλλὰ καὶ στὸν οὐρανό. Ἔγινε ἐκεῖ μιὰ ἀνταρσία, μιὰ ἐπανάσταση ἀπ' τὸν ἀρχηγὸ τοῦ δεκάτου ἀγγελικοῦ τάγματος, τὸν Ἐωσφόρο.

Φρίξτετε, ἀγαπητοί. Ἐζήτησε νὰ γίνεῖ ὄχι μόνον Θεὸς ἀλλὰ καὶ «ὑπέρθεος», νὰ ὑποτάξει κάτω ἀπ' τὰ πόδια του τὸν Παντοκράτορα Κύριο. Καὶ κατόρθωσε νὰ παρασύρει ἀγγέλους ὄχι μόνο ἀπὸ τὸ τάγμα του ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα ἐννέα τάγματα.

Ἔπεσε, ἔγινε συντρίμια· ἀπὸ φωτεινοὶ ἄγγελοι καὶ ἀγαθὰ πνεύματα, ὁ πρωταίτιος

Ἐωσφόρος καὶ ὅσοι τὸν ἀκολούθησαν, ἔγιναν πονηροί, σκοτεινοὶ καὶ «μισάνθρωποι» δαίμονες.

Ἄς ποῦμε μερικὰ σημεῖα τῆς περικοπῆς:

1. Φόβο καὶ τρόμο αἰσθάνονται τὰ δαιμόνια μπροστὰ στὸ Χριστό. Μὲ τὴ γλώσσα τοῦ ἄρρώστου Γεργεσηνοῦ τὰ δαιμόνια παρακαλοῦν: Ἰησοῦ, γιὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, μὴ μὲ βασανίσεις ἀπὸ τώρα καὶ μὲ κλείσεις στὰ σκοτεινὰ «πέταυρα τοῦ Ἄδου».

Τί ψάλλουμε τὴν ἡμέρα τῆς παγκόσμιας ὑψωσης τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ; «Φρίττει καὶ τρέμει (ὁ διάβολος), μὴ φέρων (μὴ ἀντέχοντας) καθορᾶν (δηλ. νὰ ἀτενίζει) τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν».

2. Εἶναι χαιρέκακος καὶ μοχθηρός. Μισεῖ ὅλον τὸν κόσμον. Ἀφοῦ πῆρε ἐντολὴ νὰ βγεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, παρακαλεῖ, ἱκετεύει τὸν Κύριο νὰ μπεῖ μέσα στὸ κοπάδι τῶν χοίρων, γιὰ νὰ τὸ καταστρέψει.

Αὐτὸ σημαίνει πὼς δὲν ἔχει καμμία δύναμη. Εἶναι ἀπλᾶ ἓνας «ξεδοντιασμένος» λύκος. Ἐὰν δὲν μπορεῖ νὰ βλάψει τὰ ζῶα, πολὺ περισσότερο τὸν ἄνθρωπο· ἐκτὸς ἐὰν τοῦ παραδώσουμε τὴ θέλησή μας, πὺ εἶναι ἀπαραβίαστη στὴν οὐσία της.

Τί λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἄν δεῖς κάποιον ἄνθρωπο νὰ ταραζέται ἀπ' τὸν δαίμονα, προσκύνησε τὸν Δεσπότη Χριστό, μάθε τὴν κακία τῶν δαιμόνων. Τὴν κακία τὴν βλέπεις, ὅταν ἀναστατώνει τὴν ψυχὴ τοῦ δαιμονισμένου. Καὶ τὴν φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ τὴν βλέπεις, ὅταν ἓνα ἄγριο καὶ τόσο δυνατὸ δαίμονα πὺ κατοικεῖ μέσα του τὸν συγκρατεῖ καὶ τὸν ἐμποδίζει νὰ ρίξει τὸν ἄρρωστο στὸ νερὸ ἢ στὴ φωτιά, ὅπως συνέβη σὲ ἄλλη περίπτωση.

Τὸ ζήτημα τοῦ σημερινοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἶναι σοβαρὸ καὶ πολὺ μεγάλο· δυστυχῶς δὲν ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νὰ τὸ ἐξαντλήσουμε. Ἄς γνωρίζουμε ὅμως τί λένε οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας: «Τὰ πάθη ἡμῶν δαίμονες γεγόνασι» μὲ ἄλλα λόγια, ὅταν «δουλεύουμε» στὰ πάθη καὶ τὶς κακίες μας, ὑπακούομε στὶς ὑποδείξεις καὶ τοὺς δόλιους λογισμοὺς τῶν δαιμόνων.

Καὶ ὅταν πέφτουμε ἐξακολουθητικὰ σὲ μεγάλα καὶ θανάσιμα ἁμαρτήματα κινδυνεύομε ἀπὸ τὴ «σκουριά» τῆς ψυχῆς, τὴν ἀπελπισία, τὴν ἀπόγνωση. Τὸ λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Δὲν εὐχαριστοῦμε τὸν πονηρὸ τόσο πολὺ ὅταν ἁμαρτάνομε, ὅσο ὅταν κυριευόμαστε ἀπ' τὴν ἀπελπισία».

Καὶ συνεχίζει: «Ἄς προσέχουμε τὰ τεχνάσματα καὶ τὶς «μεθοδεῖες» τοῦ διαβόλου. Καὶ τοῦτο, γιὰτὶ δὲν παρουσιάζει φανερὰ τὰ ἁμαρτήματα. Δυστυχῶς, δὲν ἀντιλαμβανόμαστε τὴν κακουργία του, ὁ ὁποῖος μὲ τὰ μικρὰ καὶ τὰ πρόσκαιρα κατορθώνει νὰ μᾶς ἀφαιρέσει τὰ μεγάλα, μᾶς χαρίζει πηλὸ (δηλαδὴ λάσπη), γιὰ νὰ μᾶς ἀρπάξει τὸν οὐρανὸ».

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος στὴν πρώτη του Καθολικὴ Ἐπιστολὴ κεφ. 5, 8-9 γράφει: «Νὰ εἴσθε ἐγκρατεῖς· νὰ εἴσθε ἄγρυπνοι.

Ὁ ἀντίδικός σας ὁ διάβολος, σὰν λιοντάρι πὺ βρυχᾶται, τριγυρίζει γιὰ νὰ βρεῖ κάποιον νὰ

τὸν καταπιῆ. Ἀντισταθῆτε σ' αὐτόν, μὲ στέρεη καὶ ἀκλόνητη τὴν πίστη πρὸς τὸν Χριστόν.
Νὰ δώσει ὁ Θεός, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Ἀμήν.

π. Π. Κ

[dkpdf-button]